

DECIZIA CIVILĂ NR.2688
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 02.04.2014
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta - recurentă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, în reprezentarea fostei Direcții Generale a Finanțelor Publice Arad, împotriva sentinței civile nr. xxx/02.09.2013, pronunțată în dosarul nr. xxx/2013, al Tribunalului Arad, în contradictoriu cu reclamanta - intimată S C. Xxx S.A., având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă în reprezentarea reclamantei - intimată, avocat xx, lipsă fiind pârâta - recurentă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care, nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul reclamantei - intimată solicită respingerea recursului, pentru motivele expuse pe larg în întâmpinare. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de 15 aprilie 2013, reclamanta S.C. Xxx S.A. a chemat în judecată pe pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad (actual Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad), solicitând anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-XXX/11.05.2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/11.05.2012 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Arad, pentru suma de ... lei, reprezentând TVA lunar suplimentar, cu dobânzi/majorări de întârziere aferentă în sumă de ... lei și penalități de întârziere aferente în sumă de ... lei; anularea Deciziei nr. .../15/10/2012 emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad; cu cheltuieli de judecată ocazionate de proces.

Tribunalul Arad a pronunțat în cauză Sentința Civilă nr..../02.09.2013, prin care a **admis acțiunea** reclamantei astfel cum a fost formulată, reținând, în esență, că la data de 03.07.2007, între SC ... SA - în calitate de cumpărător și ... Leasing - în calitate de furnizor s-au încheiat contractele de leasing nr. .../03.07.2007 și nr. .../03.07.2007, în baza cărora au fost emise facturile seria ... nr. ... din 03.08.2007; seria ... nr. ... din 03.08.2007; seria ... nr. ... din 05.09.2007; seria ... nr. ... din 05.09.2007; seria ... nr. ... din 05.10.2007; seria ... nr. ... din

05.11.2007; seria ... nr. ... din 05.11.2007; seria ... nr. ... din 05.12.2007 și seria ... nr. ... din 05.12.2007 - facturi în cuprinsul cărora se regăsește atât contravaloarea ratelor de leasing, cât și a TVA aferentă acestora.

Tribunalul mai reține că, la data de 26.06.2009, furnizorul ... Leasing a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad a mun. București notificarea înregistrată cu nr. .../26.06.2009 - prin care informează agentul fiscal că optează pentru taxarea operațiunii de leasing, care potrivit dispozițiilor art. 141 alin. 2 lit. e) și alin 3 Cod fiscal din H.G. nr. 44/2004 este scutită de TVA, existând însă posibilitatea de a opta pentru taxarea ei; că, în drept, furnizorul și-a fundamentat opțiunea de taxare pe dispozițiile alin. 3 al art. 141 Cod fiscal potrivit cărora "orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite".

Arată că acesta este contextul în care reclamanta a dedus TVA în sumă de ... lei, însă prin Decizia de impunere nr. F-XXX/11.05.2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/11.05.2012 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Arad, s-a stabilit obligația reclamantei la plata TVA de ... lei suplimentar ia care se adaugă dobânzi/majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei si penalități de întârziere în sumă de ... lei, organul fiscal apreciind că societatea nu avea drept de deducere, câtă vreme operațiunea este scutită, conform art. 141 alin. 2 lit. e) Cod fiscal iar notificarea din anul 2009 nu putea produce efecte decât de la data depunerii sau de la o dată ulterioară - conform pct. 38 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004.

Mai arată Tribunalul că societatea reclamantă a contestat decizia de impunere, însă contestația sa a fost respinsă prin Decizia nr. .../15/10/2012 emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad.

Examinând legalitatea măsurilor dispuse de organul fiscal, Tribunalul reține că problema pe care o ridică litigiul pendinte este aceea de a statua asupra posibilității deducerii TVA aplicabile unei operațiuni scutite, în condițiile în care s-a optat, totuși, pentru taxarea acesteia, însă notificarea s-a depus la o dată ulterioară operațiunii; cu alte cuvinte, determinarea legii aplicabile notificării, precum și natura juridică a unei atare notificări.

Procedând, în continuare, la dezlegarea aspectelor litigioase sus-enunțate, Tribunalul arată că modificările legislației fiscale impun stabilirea normei legale aplicabile situațiilor de fapt care au dăinuit în timp și care au intrat sub incidența mai multor legi succesive. Astfel, în ceea ce privește operațiunea de leasing, reține că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 345/2002 coroborate cu dispozițiile art. 141 alin. 2 lit. e) Cod fiscal, aplicabile atât în anul 2007 cât și în anul 2009, aceasta este o operațiune scutită de taxare, fără drept de deducere. Cu toate acestea, persoana impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA are posibilitatea de a opta pentru taxarea operațiunii, conform alin. 3 al aceluiași art. 141 Cod fiscal, opțiune care trebuie, însă, să fie adusă la cunoștința organului fiscal teritorial, printr-o notificare, conform H.G. nr.44/2004.

În ceea ce privește data de la care se poate opta pentru taxarea operațiunii, arată că legiuitorul a modificat normele legale, după cum urmează:

- pct. 38 alin. 3 (în vigoare în anul 2007) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevedeau că „*operațiunea ...(de taxare)...se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o dată ulterioară înscrisă în notificare*”.

- începând cu 1 ianuarie 2008, pct. 38 alin. (3) **din H.G nr. 44/2004 modificată prin H.G. nr 1579/2007**, „*opțiunea se va notifica organelor fiscale teritoriale si se va exercita de la data inscrisa in notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă*

clientului, (...) Depunerea cu Întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare".

În speță, reține că operațiunea de taxare s-a exercitat de la data înscrisă în notificare, respectiv din anul 2007, dovadă în acest sens fiind facturile emise în baza contractelor de leasing, notificarea fiind supusă normelor legale în vigoare la data depunerii acesteia respectiv, cele din anul 2009, potrivit principiului „tempus regit actum”, nicidecum cele de la data încheierii contractelor de leasing.

Tribunalul apreciază că principiul de drept potrivit căruia actul juridic se încheie în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii lui, a fost interpretat în mod eronat de către instituția pârâtă, care a considerat că notificarea urmează regimul juridic aferent operațiunii de taxare de la data percepției sale.

Ori, arată că, într-adevăr, furnizorul putea să notifice organului fiscal intenția sa de a taxa operațiunea de leasing, încă din anul 2007, adică de când a perceput efectiv TVA aferentă acesteia, situație în care taxarea se socotea ca fiind percepută fie de la data depunerii notificării fie de la o dată ulterioară, conform pct. 38 alin 3 din H.G. nr.44/2004 (valabil în 2007), dar întrucât nici în anul 2007 și nici în anul 2009 legiuitorul nu a prevăzut nicio sancțiune pentru depunerea notificării cu întârziere și, mai mult, potrivit normelor legale în vigoare în anul 2009, a prevăzut posibilitatea taxării operațiunii chiar de la data înscrisă în notificare (cu consecința logică/gramaticală a menționării unei date anterioare celei la care a fost depusă notificarea), astfel că apreciază că notificarea este valabilă, câtă vreme taxarea operațiunilor de leasing s-a realizat efectiv din anul 2007.

În susținerea acestei concluzii, Tribunalul a făcut trimitere și la prevederile pct. 38 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004 (în vigoare 2009), fraza a doua - potrivit căreia depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare.

Tribunalul măi arată că „notificarea” are doar rolul de a încunoștința/informa organul fiscal de Voința contribuabilului privind taxarea unei operațiuni și nu este condiționată de obținerea unei autorizații; că, prin urmare, scopul notificării nu implică în niciun fel manifestarea de voință a autorității fiscale, în sensul obținerii vreunei aprobări privind aplicarea regimului de TVA, ci rolul ei este numai acela de a aduce la cunoștința autorității fiscale taxarea unei operațiuni, în scopuri statistice sau pentru evitarea unor situații de fraudă.

Apoi, mai reține că depunerea notificării cu privire la taxarea unei operațiuni de la o dată anterioară nu a avut niciun efect în ceea ce privește aplicarea efectivă a regimului de taxare, TVA fiind percepută efectiv din anul 2007 - așa cum s-a evidențiat în facturile emise de furnizor, astfel că în mod corect reclamanta și-a exercitat, în privința acesteia, dreptul de deducere.

Concluzionând, Tribunalul apreciază că numai dacă beneficiarul/reclamanta ar fi dedus TVA, fără ca furnizorul să fi taxat operațiunea, s-ar fi justificat obligarea acesteia la plata TVA suplimentar - stabilită de către organul fiscal.

Pentru aceste considerente și în baza dispozițiilor legale sus invocate, Tribunalul a admis acțiunea și, pe cale de consecință, a dispus anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR 291/11.05.2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/11.05.2012 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad, pentru suma de ... lei reprezentând TVA lunar suplimentar cu dobânzi/majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei; și penalități de întârziere aferente în sumă de ... lei.

De asemenea a anulat și Decizia nr. .../15.10.2012 emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad prin care a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere sus precizată.

În temeiul art. 451 N.C.P.C., și în considerarea culpei sale procesuale, a obligat pârâta să plătească reclamantei suma de 39,30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxe de timbru.

Împotriva sentinței Tribunalului Arad, a declarat **recurs pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, în reprezentarea fostei Direcții Generale a Finanțelor Publice Arad**, solicitând casarea acesteia și, în rejudecare, respingerea acțiunii reclamantei, ca netemeinică și nelegală, precum și exonerarea sa de la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, susține că instanța de fond se află în eroare atunci când apreciază că notificarea este supusa normelor legale în vigoare la data depunerii acesteia, respectiv cele din anul 2009, în baza principiului *tempus regit actum*, întrucât operațiunea de leasing a bunurilor imobile - care, prin lege, este scutită de taxa pe valoarea adăugată și care, prin opțiunea agentului economic, poate deveni taxabilă - a avut loc în 2007, fiind reglementată de actele normative în vigoare la acea dată; prin urmare, că și procedura prin care contribuabilul optează să fie plătitor de TVA este reglementată de aceleași acte normative, respectiv de prevederile art. 141 alin. 2 lit.e și alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare valabile începând cu 01.01.2007, care statuează că „(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: [...] e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.”

Solicită a se constata că aceste prevederi legale se coroborează cu prevederile pct. 38 alin. 1 și alin. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 - pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care arată că „în sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia din operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat la sau după data aderării, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (9). Pentru bunurile imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. [...]”

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.[...]”

Față de cele de mai sus, apreciază că nu pot fi aplicate unei operațiuni care a avut ioc în anul 2007 și a fost încheiată în același an (01.08.2007-31.12.2007) acte normative intrate în vigoare în 2008, valabile și în 2009.

Cu referire la argumentul privind lipsa vreunei sancțiuni pentru depunerea cu întârziere a notificării recurenta arată că nici aceste nu este fondat întrucât în situația în

care furnizorul nu este plătitor de TVA, nici cumpărătorul nu își va putea deduce TVA la capitolul cheltuieli deductibile.

În fine, cu referire de la momentul la care notificarea poate produce efecte juridice, a rată că pentru operațiunile care au avut loc în anul 2007, „opțiunea se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare”, iar pentru operațiunile care au ioc începând cu 2008 „operațiunea se va exercita de la data înscrisă în notificare”.

Cu referire la reglementările normative reținute de instanța de fond, în justificarea soluției pronunțate, arată că acestea au intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2008 - fiind adoptate prin H.G. nr. 1579/2007, care a modificat art. 38 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004; ori, învederează că potrivit art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată, „legea dispune numai pentru viitor cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”; prin urmare, că, noțiunea de dată anterioară, la care se referă considerentele hotărârii recurate, putea viza cel mult operațiunile care au avut loc în 01.01.2008, nicidecum celor din 2007 - când respectivele dispoziții nu erau în vigoare.

Având în vedere cele arătate, solicită a se constata că leasingul de bunuri imobile este o operațiune scutită de taxa pe valoarea adăugată, iar în cazul în care se optează pentru taxarea acesteia, persoanele impozabile, respectiv prestatorii, trebuie să depună o notificare în acest sens la organul fiscal teritorial, taxarea operațiunii aplicându-se, potrivit prevederilor legale în vigoare pentru anul 2007, de la data depunerii notificării sau de la o dată ulterioară înscrisă în notificare.

Astfel, consideră că regimul juridic al operațiunii este dat de norma legală în vigoare la data efectuării operațiunii, conform principiului general de drept *tempus regit actum*.

Ori, învederează că, întrucât ... Leasing IFN România S.A. a depus notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor de leasing de bunuri imobile pe anul 2007 numai în data de 26.06.2009, această notificare nu este valabilă pentru taxarea operațiunilor efectuate în perioada 01.08.2007 - 31.12.2007.

Reclamanta-intimată S C. Xxx S.A. a formulat **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe, arătând că, în mod eronat recurenta consideră că „actul” de referință în determinarea normei aplicabile este contractul de leasing iar data de referință este cea a încheierii acestui contract.

În realitate, învederează că „actul” în discuție este reprezentat de notificarea prestatorului, iar aceasta este supusă normelor legale în vigoare la data depunerii ei, respectiv cele din anul 2009.

În sensul celor de mai sus, susține că, așa cum în mod corect a reținut Tribunalul Arad, în principiu, operațiunea de leasing este o operațiune scutită de taxare, fără drept de deducere; cu toate acestea, persoana impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, are posibilitatea de a opta pentru taxarea operațiunii, conform alin. 3 al aceluiași art. 141 Cod fiscal, opțiune care trebuie, însă, să fie adusă la cunoștința organului fiscal teritorial, printr-o notificare, conform HG 44/2004.

În ceea ce privește data de la care se poate opta pentru taxarea operațiunii, arată că legiuitorul a modificat normele (egale pe parcursul timpului, astfel:

- pct. 38 alin. 3 (în vigoare în anul 2007) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevedea inițial că operațiunea ...(de taxare)...se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o dată ulterioară înscrisă în notificare "

- începând cu 1 ianuarie 2008, pct. 38 alin. (3) din H.G nr. 44/2004 modificată prin HG nr. 1579/2007, prevede ,5 „opțiunea se va notifica organelor fiscale teritoriale si

se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. (...) Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare".

Solicită a se constata că acesta din urmă este textul legal în vigoare la data depunerii notificării, contribuabilul având posibilitatea de a stabili în mod unilateral data de la care se exercită opțiunea de taxare a unei operațiuni scutite.

Ori, apreciază că, din moment ce legea nu distinge (așa cum a făcut-o anterior, când a menționat expres că opțiunea se exercită de la data depunerii notificării sau de la o dată ulterioară înscrisă în notificare), opțiunea privind taxarea unei operațiuni scutite se poate exercita și de la o dată anterioară depunerii notificării.

În atare situație, câtă vreme, în speță, s-a probat că operațiunea de taxare s-a exercitat efectiv de la data înscrisă în notificare, respectiv din anul 2007, și că notificarea a fost emisă pentru respectiva dată, consideră că nu există nicio justificare pentru a i se refuza deducerea TVA aferentă operațiunilor vizate, cu atât mai mult cu cât prevederile pct. 38 alin. 3 din HG nr. 44/2004, fraza a doua, statuează că depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare.

În ceea ce privește natura juridică a „notificării”, arată că, în mod corect Tribunalul a apreciat că aceasta are rolul de a informa organul fiscal de voința contribuabilului privind taxarea unei operațiuni și că nu este condiționată de obținerea unei autorizații din partea autorității fiscale.

În fine, că depunerea notificării cu privire la taxarea unei operațiuni de la o dată anterioară, nu a avut niciun efect în ceea ce privește aplicarea regimului de taxare, TVA fiind percepută efectiv din anul 2007, așa cum s-a evidențiat în facturile emise de prestator, situație în care societatea beneficiară și-a exercitat în mod corect dreptul de deducere.

Examinând recursul declarat, atât prin prisma motivelor invocate, cât și prin aplicarea art. 488 al. 1 NCPC, instanța constată că acesta este nefondat pentru cele ce se vor arăta:

În esență, litigiul pendinte ridică problema aplicării legii fiscale în timp, mai precis aceea de a stabili dacă o normă ulterioară își poate extinde efectele și asupra unor raporturi juridice fiscale petrecute sub imperiul legii vechi.

Astfel, Curtea este chemată să stabilească dacă modificarea regimului de taxare, notificată organului fiscal în cursul anului 2009 - *în temeiul dispozițiilor art. 141 alin. 3 din Codul fiscal și în condițiile reglementate de art. 38 alin. 3 din H. G nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (în continuare - „Normele”), astfel cum au fost modificate prin HG nr. 1579/2007, care prevăd că „Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare”* - poate opera de la data înscrisă în cuprinsul notificării, chiar dacă această dată se situează, din punct de vedere temporal, în cursul anului 2007 - când prevederile art. 38 alin.3 din Norme statuau că „Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare”.

În dezlegarea problemei juridice sus-menționate Curtea apreciază necesar a se raporta la dispoziția constituțională consacrată de art. 119 alin. 2 din Constituția României

- care statuează că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

O consecință logică a acestui principiu constituțional o constituie neretroactivitatea legii fiscale - care, de altfel, își găsește consacrarea prin diverse dispoziții ale Codului fiscal, între care amintim: certitudinea impunerii (principiu instituit de art. 2 lit. b), eficiența impunerii (art. 2 lit. d), intrarea în vigoare a oricărei modificări ori completări a Codului numai cu începere din prima zi a anului următor (art. 4 alin.2). instituirea unui regim restrictiv de elaborare a normelor și instrucțiunilor de aplicare a prevederilor Codului (art. 5).

Neretroactivitatea legii fiscale presupune că raporturile juridice de drept fiscal care și-au produs efectele sub imperiul legii vechi, rămân guvernate de dispozițiile acestei legi, neexistând posibilitatea extinderii asupra lor a efectelor legii noi.

În speță, însă, societatea reclamantă tinde tocmai la înfrângerea acestui principiu, solicitând instanțelor de judecată să accepte că modificarea retroactivă a regimului de taxare notificată de furnizor sub imperiul legii noi produce efecte și asupra raporturilor juridice încheiate sub imperiul legii vechi - lege care nu permitea modificarea respectivului regim decât de la data notificării sau de la o dată ulterioară acestui moment (*pct. 38 alin. 3 din Norme - în forma aflată în vigoare până la data de 31.12.2007*).

Ori, o atare solicitare nu poate fi primită, modificarea retroactivă a regimului de taxare fiind posibilă cea mult cu începere de la data intrării în vigoare a legii noi - respectiv, 01.01.2008.

Față de cele de mai sus, se impune a concluziona că, atât Decizia de impunere nr. F-XXX/11.05.2012 emisă de Activitatea de inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Arad în baza, cât și Decizia de soluționare a contestației nr. .../15/10/2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor legale incidente în cauză și nu există motive pentru anularea lor.

Raportat la cele ce preced, hotărârea instanței de fond apare ca fiind pronunțată cu interpretarea și aplicarea greșită a legii la starea de fapt dedusă judecății, ceea ce atrage incidența în cauză, a motivului de recurs instituit de art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă.

Așa fiind, în temeiul dispozițiilor art. 496 Cod procedură civilă, recursul pârâtei se va admite, ca fondat, urmând a se dispune casarea hotărârii primei instanțe și, în rejudecare, respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată în recurs,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Admite recursul declarat de recurenta - intimată Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în xxx, cod fiscal xxx, în reprezentarea fostei Direcții Generale a Finanțelor Publice Arad, împotriva sentinței civile nr. .../02.09.2013 pronunțată de Tribunalul Arad, în contradictoriu cu intimata - reclamantă S.C. Xxx SA., cu sediul în xxx, C.U.I. xx, nr. de ordine R.C.A. xxx, cu sediul procesual ales la xxx

Casează sentința atacată și, rejudecând cauza, respinge acțiunea reclamantei având ca obiect - anulare act administrativ fiscal.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 02.04.2014.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

//

..

GREFIER,